

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 136/17
Люксембург, 20 декември 2017 г.

Решение по дело C-434/15
Asociación Profesional Elite Taxi/Uber Systems Spain SL

Предоставяната от Uber услуга по свързване с непрофесионални шофьори спада към услугите в областта на транспорта

Поради това държавите членки могат да уреждат условията за предоставяне на тази услуга

Електронната платформа Uber предоставя чрез приложение за смартфон платена услуга по свързване на непрофесионални шофьори, които използват собствените си превозни средства, с лица, желаещи да ползват градски превоз.

През 2014 г. професионална организация на таксиметровите шофьори в град Барселона (Испания), предявява пред Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona (Търговски съд № 3 на Барселона, Испания) иск за установяване, че дейността на Uber Systems Spain, дружество, свързано с Uber Technologies Inc., (наричани по-нататък заедно „Uber“) представлява заблуждаваща търговска практика и нелоялна конкуренция. Всъщност нито Uber Systems Spain, нито непрофесионалните шофьори на съответните превозни средства притежават лицензите и разрешенията, предвидени в Наредбата за таксиметровите услуги на агломерация Барселона. Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona счита, че за да се прецени дали дейността на Uber може да бъде окачествена като нелоялна търговска практика и като нарушаваща испанските правила за конкуренцията, е необходимо да се установи дали Uber трябва предварително да разполага с административно разрешение. За целта според този съд е необходимо да се определи дали предоставяните от това дружество услуги трябва да се разглеждат като транспортни услуги, като услуги на информационното общество или като комбинация между тези два вида услуги. Всъщност от правната квалификация, която ще бъде възприета, зависи дали то може да бъде задължено да разполага предварително с административно разрешение. По-специално, ако предоставяната от Uber услуга се обхваща от Директивата относно услугите на вътрешния пазар¹ или от Директивата за електронната търговия², дейността на Uber не би могла да се счита за нелоялна търговска практика.

С решението си от днешна дата Съдът приема, че посредническа услуга като разглежданата, с предмет свързването срещу заплащане, посредством приложение за смартфон на непрофесионални шофьори, използващи собствените си превозни средства, с лица, желаещи да ползват градски превоз, трябва да се счита за неразривно свързана с транспортна услуга и следователно да се квалифицира като

¹ Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

² Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар (Директива за електронната търговия) (ОВ L 178, 2000 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 29, стр. 257). Във връзка с дефиницията на „услуга на информационното общество“ Директива 2000/31/ЕО препраща към Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество (ОВ L 204, 1998 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 207), изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г. (ОВ L 217, 1998 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 23, стр. 282).

„услуга в областта на транспорта“ по смисъла правото на Съюза. Поради това такава услуга трябва да бъде изключена от приложното поле на свободното предоставяне на услуги изобщо и от това на Директивата за електронната търговия.

Следователно, според действащото към момента право на Съюза, държавите членки са тези, които трябва, при спазване на общите правила на ДФЕС, да уредят условията за предоставяне на такива услуги.

Съдът приема най-напред, че **предоставяната от Uber услуга не се свежда до посредническа услуга**, състояща се в свързване посредством приложение за смартфон на непрофесионален шофьор, използващ собственото си превозно средство, с лице, желаещо да ползва градски превоз. Всъщност в тази ситуация лицето, предоставящо тази посредническа услуга, същевременно предлага услуги по градски превоз, до които предоставя достъп по-специално чрез ИТ инструменти и чието общо функциониране организира в полза на лицата, желаещи да се ползват от това предлагане, за да бъдат превозени в рамките на населено място. В това отношение Съдът отбелязва, че предоставеното от Uber приложение е необходимо както на шофьорите, така и на лицата, желаещи да ползват градски превоз. Той подчертава също така, че Uber освен това упражнява решаващо влияние върху условията на предоставяне на услугата от шофьорите.

Ето защо Съдът счита, че **тази посредническа услуга трябва да се разглежда като неразделна част от една обща услуга, чийто главен компонент е транспортна услуга, и следователно да се квалифицира** не като „услуга на информационното общество“, а като **„услуга в областта на транспорта“**.

Съдът посочва, че поради това Директивата за електронната търговия не се прилага за такава услуга и че последната е също така изключена от приложното поле на Директивата относно услугите на вътрешния пазар. По същата причина въпросната услуга се обхваща не от свободното предоставяне на услуги изобщо, а от общата транспортна политика. За услугите по индивидуален градски превоз, както и за неразривно свързаните с тях услуги, каквато е предоставяната от Uber посредническа услуга, обаче не са приети правила, основаващи се на тази политика.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106